

Трѣбва да прибавя, че и до последния мигъ на борта нѣмаше паника. Когато дирижабъла бѣше на 100 метра отъ водата, цѣлиятъ екипажъ бѣше на мѣстото си. Машинитѣ работѣха отлично до самата катастрофа.

Капитанътъ на германския параходъ „Фьобусъ“, който забелязълъ надъ себе си огньоветѣ на въздушния корабъ, разказва, че следъ малко вече ги видѣлъ надъ самата вода. „Като дойдохъ до мѣстото на катастрофата — добавя той — азъ видѣхъ надъ вълнитѣ разбития дирижабълъ и множество счупени части. Можахъ да спася само четири души, но видѣхъ още мнозина въ водата, когато потъваха, преди да успѣя да спусна лодкитѣ. За да се доближа до дирижабъла, трѣбваше да промѣня посоката. Азъ спрѣхъ парахода. Запалихъ всички лампи и почнахъ да търся хората въ продължение на нѣколко часа.

Въ 3 часа и 30 м. отъ „Фьобусъ“ предали по радиото следната телеграма: „Дирижабълътъ Акронъ съ 77 души падна въ морето близу при фара Барнегатъ. Спасени сж помощникъ коменданта и трима души. Другитѣ не могатъ да бждатъ спасени“.

Отъ въздушната база веднага били дадени нареждания до всички параходи да се погрижатъ за спасението на пжтниците. Военнитѣ власти изпратили всички хидроплани. Нищо не помогнало. Крайцерътъ „Партландъ“ и крайбрѣжнитѣ параходи „Тъкъръ“ и „Накъ Дугалъ“ заминали съ пълна пара за мѣстото, откъдето се обадилъ „Фьобусъ“ който продължавалъ издирванията си, но напраздно, защото морето било крайно развълнувано. Бурята попрѣчила и на хидропланитѣ да търсятъ.